

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla a Gyömbér-Major Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gyömbér Magdolna ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - dr. Molnár István ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos alperes ellen közös tulajdon megszüntetése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2008. november 17. napján kelt 5.P.20.960/2008/17. számú ítélete ellen az alperes 19. és a felperes 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **részben, az alábbiak szerint változtatja meg.**

A ... hrsz. alatt nyilvántartott **/cím 1/** alatti ingatlanon fennálló közös tulajdont akként szünteti meg, hogy az alperes 44/100 tulajdoni illetőségét a felperes tulajdonába adja.

Kötelezi a felperest, hogy 30 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.780.000.- (Tízmillió-hétszáznyolcvanezer) Ft-ot. Kötelezi az alperest, hogy ezzel egyidejűleg a **/cím 1/** alatti ingatlant ingóságaitól kiürített, rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban adja a felperes birtokába.

Megkeresi a Szegedi Körzeti Földhivatalt, hogy 10.780.000.-Ft megváltási ár kifizetésének igazolását követően jegyezze be a felperes (felperes neve szül.: ..., an: ..., személyi száma ..., adóazonosító jele: ..., **/cím 2/** szám alatti lakos) 44/100 arányú tulajdonjogát közös tulajdon megszüntetése jogcímén az ingatlan-nyilvántartásba az alperes (alperes neve szül.: ..., an.: ..., személyi száma: ..., adóazonosító jele: ..., **/cím 1/** alatti lakos) 44/100 tulajdoni illetőségének terhére, az alperes tulajdonjogának egyidejű törlése mellett.

Az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú eljárási költség összegét 100.000.- (Egyszázezer) Ft-ra felemeli.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000.- (Egyszázezer) Ft fellebbezési eljárási költséget, az ezt meghaladó költségeket a felek maguk viselik.

A le nem rótt 870.000.- (Nyolcszázhetvenezer) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS :

A peres felek házastársak voltak. Életközösségük 2002. júliusában szakadt meg. A Szegedi Városi Bíróság 2003. október 14. napján jogerőre emelkedett P.21.334/2003/5. számú végzésével jóváhagyta egyezségüket, amelyben - többek között - a **/cím 1/** alatti utolsó közös lakásuk megosztott használatáról állapodtak meg. Házasságukat a bíróság ugyanezen sorszámú ítéletével felbontotta.

Az **/cím 1/** ingatlan 56/100-ad tulajdoni illetősége a felperes, 44/100-ad tulajdoni hányada az alperes tulajdonában áll. Az ingatlanból a felperes 2002. decemberében elköltözött, abban az alperes él a peres felek házasságából származó két gyermekkel, akik közül az egyik kiskorú. A felperes elköltözését követően az alperes az ingatlanon karbantartó, állagmegóvó munkákat végzett és mobil klímát helyezett el. Az ingatlan jelenlegi forgalmi értéke 24.500.000.-Ft.

A felperes módosított keresetében a perbeli ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetését kérte akként, hogy a bíróság az alperes 44/100-ad tulajdoni illetőségét adja a tulajdonába. A megváltási ár tekintetében teljesítőképességét 12.000.000.-Ft összegben igazolta. Utóbb - az alperes ellenkérelmének módosítása folytán - nem ellenezte a közös tulajdon megszüntetését oly módon, hogy az alperes váltsa magához megfelelő megváltási ár megfizetése ellenében az ő tulajdoni illetőségét.

Az alperes nem ellenezte a közös tulajdon megszüntetését, de ő kívánta a felperes tulajdoni hányadát magához váltani. Kérte a megváltási ár körében figyelembe venni a felperessel közös kiskorú gyermek lakáshasználati jogosultságát, az ún. gyermekkedvezményt. Az ingatlanból való kiköltözést nem vállalta arra az esetre sem, ha a felperes váltja magához tulajdoni illetőségét. Teljesítőképességét 13.000.000.-Ft-ban igazolta.

Mindkét fél ellenezte a közös tulajdon árverés útján történő megszüntetését.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a perbeli ingatlanon fennálló közös tulajdont akként szüntette meg, hogy a felperes 56/100-ad tulajdoni illetőségét 13.000.000.-Ft megváltási ár megfizetése ellenében az alperes tulajdonába adta. Kötelezte az alperest a megváltási ár 15 napon belül történő megfizetésére. Megkereste a földhivatalt az alperes tulajdonjogának bejegyzése iránt a megváltási ár kiegyenlítésének igazolása mellett. Megállapította, hogy a le nem rótt 900.000-900.000.-Ft kereseti és viszontkereseti illetéket és a 87.720.-Ft állam által előlegezett szakértői költséget az állam viseli. Kötelezte az alperest a felperes részére 24.000.-Ft perköltség megfizetésére és akként rendelkezett, hogy ezt meghaladóan a felek költségeiket maguk viselik. A közös tulajdon megszüntetésének Ptk-ban szabályozott módozatai közül a megváltás útján történő megszüntetést tartotta alkalmazhatónak. A körülmények mérlegelésével - különös tekintettel arra, hogy a felperes az ingatlanból elköltözött, míg az alperes továbbra is ott lakik a felek közös gyermekeivel, akik közül az egyik kiskorú - az alperest látta indokoltnak feljogosítani a felperes tulajdoni illetőségének magához váltására. A perben beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő véleménye alapján az ingatlan jelenlegi forgalmi értékét 24.800.000.-Ft-ban határozta meg. Elfogadta azt a szakértői megállapítást, miszerint a felperes elköltözése óta az alperes által 2005. évben végzett beruházások az ingatlan forgalmi értékét 1.100.000.-Ft-tal emelték, majd ezt követően a klíma beszerelésével, illetve a tetőtéri ablakok gipszkartonjának cseréjével összefüggésben elvégzett beruházások további 300.000.-Ft, összesen 1.400.000.-Ft értékemelkedést eredményeztek. Rámutatott arra, hogy a szakértő által az 5.P.20.031/2004/42. sorszám alatt előterjesztett szakvéleményben feltüntetett beruházásokat a felperes nem vitatta, az azóta végzett értéknövelő munkákat pedig a szakértő a helyszíni szemle tapasztalatai alapján állapította meg. Ezzel szemben a felperes. - azon túl, hogy vitatta a munkák megvalósulását - annak cáfolatára semmiféle elfogadható indokot, bizonyítékot nem szolgáltatott. Megállapította, hogy a 24.800.000.-Ft forgalmi értékből a felperes tulajdoni hányadára eső megváltási ár 13.880.000.-Ft, amelyből levonásba helyezte az alperes által elvégzett és ebből a felperes tulajdoni hányadára eső összeget (784.000.-Ft), s e számítás alapján a felperest terhelő megváltási árat kerekítve 13.000.000.-Ft-ban állapította meg. Alaptalannak találta az alperes elszámolási igényét az ún. gyermekkedvezményre vonatkozóan. Kifejtette, hogy ennek elszámolására méltányossági alapon csak akkor van lehetőség, ha a lakásban maradó tulajdonostárs tulajdoni illetőségét a lakásban nem lakó tulajdonostárs szerzi meg. Ebben az esetben kell a lakott és a beköltözhető forgalmi érték alapulvételével a bentlakás folytán előállt értékcsökkenés mértékének megállapításánál figyelembe venni azt a tényt, hogy a lakásban maradó volt házastárs a közös kiskorú gyermek lakhatását is biztosítja. A jelen perben erre nincs lehetőség, mivel a bíróság a bentlakó alperes tulajdonába adta a felperes tulajdoni hányadát. A perköltség viseléséről a Legfelsőbb Bíróság 1/2008. (V. 9.) Polgári Kollégiumi véleménye VIII. g/ pontja alapján rendelkezett. Ennek figyelembevételével a felperes által a személyes

- 4 -

költségmentesség engedélyezését megelőzően megelőlegezett 47.520.-Ft szakértői díj 1/2 részének megfizetésére kötelezte az alperest és megállapította, hogy ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezéssel élt.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az alperest terhelő megváltási ár összegét 15.008.000.-Ft-ra kérte felemelni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen számolt el az alperes javára 1.400.000.-Ft összegű értéknövelő beruházást. Hivatkozott arra, hogy az alperes által felsorolt, de ténylegesen nem bizonyított munkák felújítási, állagmegóvó és karbantartási jellegűek, a szakértő a 2005. július 19-i szakértői véleménye is ekként tünteti fel ezeket. Így értékemelkedést nem eredményeztek. Nem tekinthető értéknövelő beruházásnak a mobil klíma elhelyezése és a gipszkarton cseréje sem. Hangsúlyozta, hogy a klíma nem alkotórésze az ingatlannak, állagsérelem nélkül leszerelhető, beszerelésének költsége nem jelentős, ezért az nem befolyásolja az ilyen nagy értékű ingatlanok forgalmi értékét. Mindezek alapján az őt megillető megváltási ár összege 784.000.-Ft-tal magasabb. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú eljárásban eljáró szakértő, amikor a forgalmi értéket 99,52 négyzetméter alapján határozta meg azzal, hogy a tetőtérben épített, de az alaprajzon nem szereplő két szobát figyelmen kívül hagyta. Tény, hogy létesítésük építési engedély nélkül történt, de ezekre ma már fennmaradási engedélyt sem kell kérni és építési bírság sem szabható ki ezzel összefüggésben. E 28 négyzetméter további terület figyelembevételével az ingatlan forgalmi értéke legalább 2.000.000.-Ft-tal magasabb, azaz 26.800.000.-Ft. Ennek 56 %-a, 15.008.000.-Ft-ot illeti meg megváltási árként.

Sérelmezte az ítélet indokolásának azzal kapcsolatos megállapítását, amely az ingatlanból való elköltöztetésére vonatkozik, ténylegesen ugyanis a megosztott lakáshasználat ellenére az alperes magatartása miatt lakik ideiglenesen az édesanyjánál. Ezért kérte az ítélet 2. és 3. oldalának 4. bekezdésében írtakat az alábbiak szerint helyesbíteni: "Az ingatlanban jelenleg az alperes lakik a két gyermekkel együtt, a felperes ideiglenesen az édesanyjánál tartózkodik." Kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest teljesítőképességének igazolása végett az elsőfokú bíróság által megítélt 13.000.000.-Ft bírói letétbe helyezésére, tekintve, hogy az ügyvédi letétből a teljes összeget visszavette, ezért veszélyeztetett az őt megillető megváltási ár kifizetése.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a perbeli ingatlan tulajdonában álló 44/100-ad részesültségét a bíróság adja a felperes tulajdonába 13.500.000.-Ft megváltási ár ellenében. Előadta, hogy az édesanyjától származó, s a teljesítőképességének igazolására letétbe helyezett összeg visszautalásra került. A megváltási ár összegszerűségét illetően hivatkozott arra, hogy kizárólag ő gondoskodik a nála elhelyezett kiskorú **/utónév 1/** és az időközben már nagykorúvá vált, de tanulmányait még jelenleg is folytató **/utónév 2/** utónevű közös gyermekek lakhatásáról. Hangsúlyozta, hogy a Csjt. 77. §-a alapján a gyermekek lakhatásának biztosítása mindkét szülő törvényi kötelezettsége. Vállalta, hogy megváltási ár ellenében az ingatlant beköltözhetően a felperes birtokába adja.

- 5 -

Pf.II.20.008/2009/2. szám

A felperes az alperesi fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozatában vállalta az alperes tulajdoni hányadának magához váltását 10.780.000.-Ft megváltási ár ellenében. Előadta, hogy az elsőfokú eljárásban már igazoltak szerint a

megváltási ár összege jelenleg is ügyvédi letétben van. Kérte, a bíróság kötelezze az alperest arra, hogy a megváltási ár kifizetésével egyidejűleg az ingatlant ingóságaitól kiürítve, rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban bocsássa a birtokába és egyidejűleg adjon nyugtát a megváltási ár kifizetéséről, valamint a felperes tulajdonjoga bejegyzéséhez való hozzájárulást tartalmazó nyilatkozatot. Kérte, hogy a bíróság jogosítsa fel a felperest, hogy az alperesi hozzájáruló nyilatkozat elmaradása esetén fizetési kötelezettségének bírósági letétbe helyezés útján tegyen eleget. Nem tartotta fenn az ingatlan forgalmi értékének szakértő által megállapítottához képest további 2.000.000.- Ft-tal magasabb összegben történő megjelölését. Ennek indokaként előadta, hogy a szakértő a 2005. július 19. napján kelt szakvéleményében a forgalmi érték meghatározásakor, mint értéknövelő tényezőt, már figyelembe vette az engedély nélkül létesített két padlástéri szoba alapterületét.

Mindkét fellebbezés részben alapos.

A közös tulajdon megszüntetésének módozatait a Ptk. 148. §-a határozza meg. Ennek értelmében a közös tulajdon megszüntetésére természetbeni megosztással, magához váltással, illetve a közös tulajdon tárgyának értékesítésével (árverés) kerülhet sor.

Az elsőfokú bíróság a felek - elsőfokú eljárásban fennálló - körülményeinek helyes mérlegelésével döntött a közös tulajdon megszüntetéséről akként, hogy a felperes tulajdoni hányadának magához váltására az alperest jogosította fel. Az ettől eltérő ítéleti rendelkezést az alperes fellebbezése és a felperes ennek kapcsán tett, fentiekben írt nyilatkozata tette szükségessé. Mindezek alapján a másodfokú eljárásban már nem képezte vita tárgyát, hogy a perbeli ingatlanon fennálló közös tulajdon az alperes tulajdoni illetőségének felperes általi megváltásával kerüljön megszüntetésre.

A Ptk. 148. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a közös tulajdon tárgyait vagy azok egy részét - ha ez a tulajdonostársak körülményeire tekintettel indokolt - egy vagy több tulajdonostárs tulajdonába adhatja megfelelő ellenérték fejében. A megváltási árat a közös tulajdonban álló dolognak a közös tulajdon megszüntetésekor (az ítélelőhatalomkor) fennálló forgalmi értékből kiindulva a megváltásra kerülő tulajdoni hányadra eső rész arányában kell meghatározni. Az ingatlan forgalmi értéke tekintetében az ítélet tábla is az elsőfokú eljárásban beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakvéleményt tekintette kiindulópontnak. Ennek meghatározásakor a szakértő - ahogyan arra utóbb a felperes is hivatkozott - figyelemmel volt a tetőtérben engedély nélkül kialakított két helyiség értéknövelő hatására is. Egyetért az ítélet tábla azzal a felperesi érveléssel, amely szerint az alperes által elvégzett és a 2005. július 22-i szakvéleményben rögzített munkálatok az ingatlan állagmegóvását, karbantartását célozták. Ezek közül ugyanis a festés és a mázolás az alperes használata folytán merült fel, a szegélyléc elhelyezése és a

beázás következtében szükségessé vált gipszkarton-szegő cseréje pedig a rendeltetésszerű használatot biztosították, következésképpen csupán az ingatlan állagának azonos állapotban való megőrzését szolgálták. Mindezek alapján az ítélet tábla nem fogadta el a szakértő azon megállapítását, amely szerint ezen munkák az ingatlan forgalmi értékét növelték. Nem vitás tény, hogy az ingatlant 2002. év decembere óta az alperes használja, az elvégzett munkák a rendeltetésszerű használatot biztosítják, ezért az

ezzel felmerült költségek megtérítésére az alperes nem tarthat igényt. A szakértői véleményben foglaltaktól eltérően nem fogadta el értéknövelő beruházként az ítéltábla a klíma felszerelését sem. A felperes - alperes által sem cáfolt - állítása szerint ugyanis mobil klíma került az ingatlanban elhelyezésre, amely állagsérelem nélkül elvihető. Ennek kiadását a felperes vállalta, így a klíma értéke a megváltási ár meghatározásakor nem vehető figyelembe. A fentiekre tekintettel az ingatlan forgalmi értéke 24.500.000.-Ft-ban határozható meg. Ennek alapján a felperes az alperes tulajdoni hányadához igazodóan 10.780.000.-Ft megváltási ár megfizetésére köteles.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a megváltási ár tekintetében az alperes javára az ún. gyermekkedvezmény nem vehető figyelembe. Nem merülhet fel annak alkalmazhatósága a másodfokú ítéleti döntésben szereplő közös tulajdon megszüntetési mód kapcsán sem.

A Csjt. 31. § (5) bekezdése értelmében a Ptk-nak a közös tulajdon megszüntetésére vonatkozó rendelkezései irányadók a házastársak ingatlanán fennálló közös tulajdon megszüntetésére is. A Csjt. 77. § (1) bekezdéséből következik, hogy a kiskorú gyermek általi lakottság értékcsökkentő hatását nem lehet kizárólag a gyermeket gondozó szülőre hárítani. Ezen rendelkezés gyakorlatban való érvényesíthetőségére vonatkozóan adott iránymutatást a Legfelsőbb Bíróság PK. 10. számú állásfoglalásának I. pontja. Ennek értelmében

- ahogy azt az elsőfokú ítélet is helyesen tartalmazza - ha a volt házastársak közös tulajdonának megszüntetése akként történik, hogy a közös kiskorú gyermeket nevelő házastárs váltja magához a másik fél tulajdoni hányadát, a bentlakás értékcsökkentő hatásánál értékelni kell a közös kiskorú gyermek lakáshasználatának tényét is, vagyis az ún. részben lakott forgalmi érték alapulvételével határozható meg a megváltási ár. A PK. 10. számú állásfoglalás helyébe lépett 1/2008. (V. 19.) PK. vélemény ugyancsak a bentlakás értékcsökkentő hatása mértékének megállapításánál teszi lehetővé annak a körülménynek az értékelését, hogy a bennmaradó házastárs biztosítja a közös kiskorú gyermek lakhatását. Ezekben az esetekben a bennlakás által okozott értékcsökkenés következményei csak korlátozott mértékben terhelik a bennlakó tulajdonostársat (II. ponthoz fűzött indokolás). A jelen perben azonban sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban nem a fentiekben írt módon került sor a közös tulajdon megszüntetésre, tehát az alperes javára az általa hivatkozott körülmény semmiképpen nem volt figyelembe vehető.

Pf.II.20.008/2009/2. szám

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a Ptk. 148. § (2) bekezdése alapján a peres felek közös tulajdonát akként szüntette meg, hogy 10.780.000.-Ft megváltási ár ellenében az alperes tulajdoni illetőségét a felperes tulajdonába adta. A felperes kérelmének megfelelően kötelezte az alperest az ingatlan birtokba adására a megváltási ár egyidejű

teljesítése mellett (Ptk. 280. § (1) bek. a/ pont). A Pp. 217. § (2) bekezdése alapján 30 napos teljesítési határidőt határozott meg, figyelemmel arra, hogy az ingatlan kiürítése hosszabb időt igényel, mint az (1) bekezdésben meghatározott 15 nap.

Alaptalan a felperesnek az a kérelme, hogy kötelezze az alperest a tulajdonjog bejegyzéséhez hozzájáruló nyilatkozat kiadásához, tekintettel arra, hogy azt a bíróság ítéletében rögzített megkeresés pótolja. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 30. § (1) bekezdése szerint ugyanis a bíróság ítélete olyan okirat, amely az abban szereplő jog, illetve tény vonatkozásában bejegyzés alapjául szolgálhat.

A Ptk. 287. § (1) bekezdése értelmében bírósági letétbe helyezéssel is lehet teljesíteni - többek között -, ha a jogosult késedelembe esik. Erre tekintettel nincs tehát jogszabályi akadálya annak, hogy a felperes a megváltási ár összegét az alperes késedelme esetére a 27/2003. (VII. 2.) IM. rendelet alapján bírósági letétbe helyezze, szükségtelen tehát ennek ítéleti kimondása.

Alaptalan az elsőfokú ítélet indokolását érintő fellebbezés. Nem vitatott tény, hogy a felperes 2002. decembere óta nem a perbeli ingatlanban lakik. Ennek a ténynek a megállapítására nem kifogásolható az "elköltözött" kifejezés használata. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, - a felperes használati díj iránti igényétől való elállása folytán már nem is volt jelentősége - és nem is foglalt állást az elköltözés okát illetően. Mindezekre tekintettel a felperes alaptalanul sérelmezte az elsőfokú ítélet erre vonatkozó megállapítását.

Az ítélet tábla indokoltnak találta az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását. A jelen per tárgyát képezte a felperes keresete, illetve az alperes viszontkeresete folytán a felek ingatlan-nyilvántartásban bejegyzetthez képest nagyobb arányú tulajdonjogának megállapítása. A jogerős részítélet alapján e kereseti kérelem tekintetében pervesztességük és pernyertességük aránya megközelítőleg azonosnak tekintendő. A közös tulajdon megszüntetése iránti perekben mind a Legfelsőbb Bíróság PK. 10. számú állásfoglalás VI. g/ pontja, mind pedig az annak helyébe lépett 1/2008. (V.19.) PK. vélemény VIII. g/ pontja alapján a perköltség viselésének általános szabálya az, hogy a készkiadások megosztása mellett mindegyik fél viseli a saját költségét. Az ettől való eltérést azonban indokolhatja a fél magatartása. Az ítélet tábla álláspontja szerint az a körülmény, hogy az alperes a közös tulajdon megszüntetése körében a per során nyilatkozatait többször is módosította a közös tulajdon megszüntetésének módját, illetve az ingatlanból való kiköltözését illetően, jelentős mértékben hozzájárult

- 8 -

a per elhúzódásához, ezért e magatartása olyanként értékelendő, amelynek folytán az alperes részperköltség megfizetésére kötelezhető a felperes jogi képviselőjével felmerült költsége tekintetében is. Annak összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendeletben foglaltak alapján 76.000.- Ft-ban határozta meg, erre tekintettel az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 70.000.- Ft-ra felemelte.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a rendelkező részben foglaltak szerint a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta. A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján

kötelezte az alperest a felperes másodfokú eljárásban jogi képviselővel felmerült és a hivatkozott IM. rendelet alapján megállapított másodfokú részperkötségének megfizetésére annak kimondása mellett, hogy a peres felek ezt meghaladó költségeiket maguk viselik.

A peres felek személyes költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján, a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli.

S z e g e d, 2009. március 11.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró

A kiadmány hitelül :

Nagy Eszter
tisztviselő